

[Udenrigsministeren]

arbejde under de vilkår, at man flytter rundt dels med plenarforsamlingen, dels med udvalgmøder. Men det er jo noget, der i første række må komme virkelig stærke ønsker om ændringer af fra Parlamentet.

Hr. Erik Holst og senere hr. Erhard Jakobsen var inde på spørgsmålet om bureaukratiet, sådan lidt fra hver sin side. Det virker overvældende, men jeg tror nu ikke, der er så vældig meget mere af det – sådan blev det også sagt fra hr. Erik Holsts side – end der nogenlunde må være. Hvis man vil betragte Kommissionen som 13 ministerier, og det kan man jo med en vis ret gøre, sådan som opdelingen er, så kan man vel sige med en sammenligning, som kan holde, at hvis vi ser på antallet af ansatte i EF, så svarer det til et af de nogenlunde store ministerier i England, f. eks. landbrugsministeriet. Selvfølgelig vil vi da bekæmpe bureaukrati. Min forgænger, hr. Ivar Nørgaard, har gjort opmærksom på under en markedsdebat her, jeg tror det var i 1976, at selvfølgelig ville vi være meget omhyggelige med, at denne stab ikke udvides med én mand mere end nødvendigt. Det ved medlemmerne af markedsudvalget også at vi passer på. Det er givet, at vi gør det. Men jeg tror altså heller ikke, man skal male en vis mand på væggen i tælen om bureaukrati.

Til sidst spurgte hr. Erik Holst om, hvordan det går med det nordiske samarbejde, hvordan vi har det. Er der hindringer? Hr. Ib Christensen var inde på det samme. Jeg synes, det er rigtigt at sige: det nordiske ministerråd er trådt i funktion, efter at vi er kommet ind i EF. Det er en klar styrkelse af det nordiske samarbejde. Nordisk Råds generalsekretariat er trådt i kraft, efter at vi kom ind i EF. Igen en klar styrkelse af det nordiske samarbejde. Den nordiske Investingsbank er blevet skabt, efter at vi kom ind i EF. Igen en klar styrkelse af det nordiske samarbejde. Udenrigsministermøderne har fået mere indhold og meget mere meningsfyldte debatter, efter at vi er kommet ind i EF. En afsmitning fra møderne i EF måske, men også en fornemmelse af, at vi har endnu mere brug for at drøfte tingene i den nordiske kreds. Endelig er der på forskellige punkter sket en styrkelse, også organisatorisk, af u-landssamvirket i de senere år, også efter at vi er kommet ind i EF.

For ligesom at få det helt klart i anledning af ting, der rundt omkring bliver sagt i debatten, spurgte hr. Erik Holst: er det rigtigt, som nogle siger – hr. Erik Holst anførte det ikke som sit eget synspunkt – at vi har bundet os fuldt ud i det udenrigspolitiske samarbejde, sådan at vi er nødt til at følge de andre, eller kan vi tage selvstændig stilling? Hr. Erhard Jakobsen svarede for sin del ganske klart, og jeg kan sige: det er fuldstændig klart, og det fremgik af, hvad jeg sagde, at Danmark til enhver tid kan tage den udenrigspolitiske stilling, vi ønsker. At vi i masser af tilfælde vil stå os ved at øve indflydelse på et fælles standpunkt, der bliver hørt, i stedet for at køre vores eget standpunkt, det er da givet, det gælder i enhver politisk situation. Men vi har vores fulde selvstændighed.

Til hr. Jørgen Junior: jeg skal lade det med Karl den Store ligge. Jeg aner et svagt slægtskab. Det var ham, der var tilhænger af åndelig tvang og tvangskristning og sådan noget, men lad det ligge. Hr. Jørgen Junior sagde, at jeg havde afsagt dødsdom over Europatanken. Jeg havde sagt, at vi skulle tilrettelægge økonomien sådan, at vi kunne redde beskæftigelsen. Hvilken beskæftigelse? Underforstået den danske beskæftigelse, mente hr. Jørgen Junior. Selvfølgelig både den danske beskæftigelse og beskæftigelsen i andre lande. Vi må holde op med at tale i disse barmhjertighedsterminologier, som om vi skulle sige til Tyskland: nu skal I for vores skyld gøre sådan og sådan. Eller til andre lande: nu skal I for vores skyld gøre sådan og sådan. De skal gøre det for deres egen skyld, og de skal gøre det for den regions skyld, vi er i. Vi kan ikke hive os selv op ved håret. Vi kan ikke løse vores eget arbejdsløshedsproblem. Men vi kan løse det, hvis vi kan løse det sammen med andre lande i alle landes fælles interesse. Det er altså ikke blot et snævert dansk synspunkt, og jeg mener ikke, Tyskland skal svække sig selv for at redde andre; men Tyskland skal forstå, og det forstår Tyskland også, sin egen interesse i for sin egen skyld og for vores skyld og for europæisk beskæftigelses skyld at føre en aktiv økonomisk politik.

Videre sagde hr. Jørgen Junior, at disse monetære udligningsbeløb havde vi lovet at få afskaffet, men det var endnu ikke sket. Hvis det var så enkelt, så var det sket. Det, vi sagde i markedsudvalget her kort før jul,